

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 14CoP/226/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1625200140
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bundzel
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:1625200140.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bundzela a sudcov JUDr. Róberta Foltána a JUDr. Kristíny Srnkovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.X.XXXX, v konaní zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Malacky, so sídlom Malacky, Záhorácka 2942/60A, dieťa matky C. D. E., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom F. F. XXX, prechodne bytom F. XXXX/XX, D. – G. D., zastúpenej advokátom JUDr. Andrejom Garom, so sídlom Štefánikova 14, 811 05 Bratislava a otca C. D. B., nar. XX.X.XXXX, bytom B. XXX, XXX XX B., zastúpeného advokátkou JUDr. Martou Vícenovou, so sídlom Záhorácka 15/B, 901 01 Malacky, v konaní o zmene úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Malacky č.k. 8P/10/2025-266 zo dňa 2.10.2025 v spojení s opravným uznesením č.k. 8P/10/2025-281 zo dňa 30.10.2025 takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie č.k. 8P/10/2025-266 zo dňa 2.10.2025 v spojení s opravným uznesením č.k. 8P/10/2025-281 zo dňa 30.10.2025 **p o t v r d z u j e**.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Uznesením napadnutým odvolaním, súd prvej inštancie konanie zastavil (výrok I.) a súčasne rozhodol o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu (výrok II.).
2. Svoje rozhodnutie odôvodnil aplikáciou ustanovení § 29 ods. 1,2,3 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len CMP) a pokiaľ ide o náhradu trov konania tak ustanovením § 52 CMP.
3. V odôvodnení rozhodnutia bolo konštatované, že vzhľadom k tomu, že otec maloletej zobral návrh na začatie konania v celom rozsahu späť súd konanie, s poukazom na ustanovenie § 29 CMP zastavil, keď tak matka maloletého ako aj kolízny opatrovník so späťvzatím návrhu súhlasili.
4. Proti výroku II. týkajúceho sa trov konania podala v zákonnej lehote odvolanie matka, a to s poukazom na ustanovenie § 365 ods. 1 písm. h) CSP, nakoľko vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietala, že výrok o trovách konania je v rozpore so zákonom, postráda právny základ a jeho odôvodnenie nespĺňa požiadavky presvedčivosti. Mala za to, že v predmetnej veci bolo potrebné postupovať podľa § 55 CMP, ktorý je špeciálnou normou pre prípady, keď sa účastník stane účastníkom konania bez svojho pričinenia. V tejto súvislosti poukázala na to, že účastníčkou konania sa stala výlučne v dôsledku procesného konania otca. Uviedla, že konanie nevyvolala a nemala možnosť mu zabrániť, teda jej účasť v ňom bola čisto reaktívna. Musela sa brániť proti návrhu otca, ktorý bol od začiatku

vymyslený v skutkových okolnostiach, bol úplne nedôvodný, postavený na nepravdivých tvrdeniach a bez akéhokoľvek právneho, či skutkového základu, ďalej bez akéhokoľvek dôkazu a logického podkladu. Napriek týmto skutočnostiam súd prvej inštancie konštatoval, že trovy matke nepriznáva, čím preniesol finančné dôsledky zbytočne vyvolaného konania na účastníčku, ktorá ho vôbec nezavinila. Poukázala na to, že rozhodovanie o trovách konania plní ochrannú a preventívnu funkciu, má zabrániť tomu, aby účastník, ktorý konanie bezdôvodne vyvolal, prenášal jeho následky na druhú stranu. V predmetnej veci je nepochybné, že otec svojim postupom konanie nielenže vyvolal, ale zavinil jeho zastavenie. Za tohto stavu bolo zákonnou povinnosťou prvoinštančného súdu jej priznať náhradu trov konania v plnom rozsahu. Poukázala na to, že z obsahu spisu jednoznačne vyplýva, že návrh otca bol od začiatku „pripravovaný“, účelový a nedôvodný. S pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou si otec sám vymyslel a zrealizoval anonymný podnet, ktorý bol dňa 13.1.2025 doručený Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Malacky, pričom v tomto anonymnom liste uvádzal závažné, no nepravdivé tvrdenia o nej ako matke s cieľom vytvoriť obraz, že ona ako matka zanedbáva starostlivosť o maloletú a v jej výchove dochádza k pochybeniam. Následne otec účelovo zrušil jej pohovor s maloletou na ÚPSVaR, absolvoval vlastný pohovor a dňa 24.1.2025 vyhotovil návrh na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností, ktorý doručil súdu 27.1.2025. O deň neskôr, t.j. 28.1.2025 bol vykonaný výsluch maloletej, čo z časovej následnosti všetkých týchto úkonov jasne potvrdzuje účelovosť a manipuláciu otca, ktorý svojim konaním sledoval vyvolať zásah súdu do existujúcej úpravy rodičovských práv a pokúsiť sa vytrhnúť maloletú z prostredia, v ktorom dlhodobo vyrastá. Ďalej uviedla, že celý návrh otca bol postavený na klamstvách a účelovo pripravených tvrdeniach, ktoré nikdy neboli preukázané. Mala za to, že otec maloletej konal s vedomím, že jeho návrh nemá žiadne dôkazné podložie a neexistujú dôkazy, ktoré by preukazovali ktorékoľvek skutkové tvrdenie otca. Túto skutočnosť potvrdilo aj uznesenie Krajského súdu v Trnave č.k. 15CoP/32/2025 zo dňa 28.3.2025, ktorým odvolací súd zmenil rozhodnutie Okresného súdu Malacky o nariadení neodkladného opatrenia. V tomto rozhodnutí krajský súd výslovne uviedol, že návrh otca neobsahoval žiadnu skutkovú ani právnu argumentáciu, že otec svoje tvrdenia neosvedčil a tiež nebolo preukázané, že by maloleté dieťa bolo v prostredí matky akokoľvek ohrozené. Napriek týmto skutočnostiam sa otec ustanovil so svojou právnou zástupkyňou na pojednávanie dňa 2.10.2025, pričom svoj návrh vzal bez akéhokoľvek odôvodnenia späť. Späťvzatie návrhu mohol a mal vykonať oveľa skôr už pred pojednávaním, a to v momente, keď mu muselo byť zrejmé, že jeho návrh je právne, skutkovo a dôkazne neudržateľný a že zrejme ani súd o svojich tvrdeniach nijako nepresvedčí. Za tohto stavu namietala, že sa musela pripraviť na pojednávanie, zabezpečiť si právne zastúpenie a vynaložiť zbytočne náklady spojené s právnym zastúpením. Ak by otec konal v dobrej viere a v súlade so zásadou hospodárnosti konania, svoj návrh by vzal späť potom, ako mu bolo zrejmé, že nemá žiadne dôkazy, ktorými by ho mohol preukázať. Ďalej namietala, že otec svojim vedomím a vypočítavým správaním spôsobil, že matke vznikli trovy konania spojené s celým konaním. Za tohto stavu považoval rozhodnutie súdu prvej inštancie o nepriznaní trov konania jej ako matke za nielen nesprávne, ale aj svojvoľné. Tvrdila, že súd prvej inštancie sa vôbec nezaoberal otázkou, kto spôsobil vznik trov a nijako nevysvetlil, prečo nepriznal matke ich náhradu. Nepriznanie trov v situácii, keď ona ako matka bola v konaní plne úspešná, je v rozpore s princípom spravodlivosti a so zásadou procesnej zodpovednosti vyjadrenou v § 256 Civilného sporového poriadku, podľa ktorej trovy znáša ten účastník, ktorý svojim konaním zavinil zastavenie konania. Prvoinštančný súd mal v predmetnej veci aplikovať ustanovenie § 55 CMP, pretože otec svojim návrhom spôsobil, že matka musela brániť svoje rodičovské práva, a keď si uvedomil, že jeho návrh nemá žiadne opodstatnenie, vzal ho späť. V závere svojho odvolania bolo poukázané aj na to, že súd prvej inštancie nesprávne poučil účastníkov, keď uviedol, že odvolanie sa podáva na Krajský súd v Bratislave. Takéto poučenie je nesprávne a nezodpovedá aktuálnej vecnej a miestnej príslušnosti odvolacieho súdu, nakoľko rodinno-právnu agendu podľa rozvrhu vecí a podľa zákonom stanovenej príslušnosti patrí do pôsobnosti Krajského súdu v Trnave ako súdu odvolacieho. Žiadal, aby odvolací súd podľa § 388 CSP zmenil uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania tak, že otec je povinný nahradiť matke trovy konania v plnom rozsahu 100%, ktorých výšku určí súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia o trovách.

5.

K odvolaniu matky sa vyjadril otec, ktorý v podaní zo dňa 17.11.2025 uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie o nepriznaní trov konania podľa § 52 CMP považuje za správne, pričom poukázal na zvukovú nahrávku z pojednávania zo dňa 2.10.2025, z ktorej jednoznačne vyplýva vyjadrenie právneho zástupcu matky, že si trovy konania neuplatňuje. Až následne, po ukončení pojednávania pri opúšťaní pojednávacej miestnosti uviedol, že si trovy uplatňuje. Okrem toho poukázal na to, že či sa stala matka účastníčkou konania bez svojho pričinenia by bolo potrebné skúmať dôvody začatia konania. Zdôraznil,

že matka opakovane a predovšetkým bez akýchkoľvek dôkazov pripisuje začatie konania otcovi, ktorý mal vymyslieť a zrealizovať anonymný podnet, ktorý bol 13.1.2025 doručený Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Malacky. Absolútne však ignoruje opakovaný výsluch maloletej, z ktorého vyplynula potreba podania návrhu, čo je zásadný a vecný dôkaz ako aj ďalšie úkony vykonané v danej veci. Mal za to, že matka v priebehu konania ani v odvolaní neuvádza reálne dôvody, ktoré by napĺňali podstatu uvedenú v § 55 CMP. Odvolanie matky považoval za šikanózne, tvrdil, že je právom rodiča podať návrh, pokiaľ má dôvodné obavy o svoju dcéru. Vzhľadom k tomu, že po zistení, že od doby podania návrhu do doby späťvzatia došlo k zmene pomerov na strane matky, ktoré maloletá začala akceptovať, tak táto skutočnosť nemôže byť na ťarchu otca. Poukázal tiež na to, že v opatrovateľských veciach platí zásada, že každá strana si hradí trovy sama. Samotné späťvzatie návrhu nemôže byť dôvodom na aplikáciu ustanovenia § 55 CMP.

6.

K odvolaniu matky sa vyjadril kolízny opatrovník, ktorý žiadal uznesenie súdu prvej inštancie potvrdiť ako vecne správne. Poukázal na to, že nesúhlasí s argumentáciou matky, nakoľko z dôkazov, ktoré boli do konania doručené, je úplne zrejmé, že návrh otca v čase jeho podania bol podaný dôvodne. V tejto súvislosti poukázal na to, že kolíznym opatrovníkom boli vykonané dva pohovory s maloletou a to dňa 28.1.2025 za účelom preverenia skutočnosti uvádzaných v anonymnom podnete a dňa 29.4.2025 za účelom zistenia jej názoru k predmetu konania. Z vyjadrení maloletej jednoznačne vyplývalo, že táto pociťuje vo vzťahu s matkou určité problémy, v dôsledku ktorých sa cíti bezpečnejšie a lepšie u otca a jej želaním v danom čase bolo, aby bola zverená do osobnej starostlivosti otca. Samotná skutočnosť, že odvolací súd pri rozhodovaní o odvolaní matky voči uzneseniu Okresného súdu Malacky zo dňa 4.2.2025, č.k. 8P/10/2025-93, ktorým bola maloletá A. dočasne zverená do osobnej starostlivosti otca, dospel k záveru, že dočasné rozhodnutie o odovzdaní maloletej do osobnej starostlivosti otca nespĺňa podmienky ustanovenia § 325 ods. 1 v spojení s § 367 ods. 1 CMP, teda podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia ešte neznamena, že návrh otca vo veci samej bol nedôvodný. V závere svojho vyjadrenia uviedol, že otec na pojednávaní dňa 2.10.2025 zobral svoj návrh späť s odôvodnením, že situácia medzi rodičmi sa ukludnila, maloletá A. je opätovne v striedavej osobnej starostlivosti rodičov, pričom otec zistil, že maloletá A. je už v pohode. Odvolanie matky voči rozhodnutiu súdu prvej inštancie vnímal ako nezmyselné a zbytočné, keďže je zrejmé, že v rozpore so želaním maloletej A., v ktorej záujme by nepochybne bolo, aby sa rodinná situácia ukludnila a samotné odvolanie opäť len prehĺbi rodičovský konflikt.

7.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací (§ 3 ods. 5 písm. b) CMP), po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - otec (§ 359, § 362 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“) a § 7 ods. 1 CMP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 2 a § 357 písm. d) CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie mu predchádzajúce, bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP) a dospel k záveru, že odvolanie matky nie je dôvodné, a preto odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku II. týkajúcej sa trov konania v spojení s opravným uznesením zo dňa 30.10.2025 podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

8.

Predmetom konania pred súdom prvej inštancie bol návrh otca na zmenu zverenia maloletej do jeho osobnej starostlivosti. Uznesenie súdu prvej inštancie len v časti výroku o náhrade trov konania napadla odvolaním matka, pričom predmetom odvolacieho konania bolo posúdiť vecnú správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie vo výroku o náhrade trov konania.

9.

Podľa § 52 CMP žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 55 CMP súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

Civilný mimosporový poriadok, rovnako ako Civilný sporový poriadok, upravuje výnimky pri všeobecnom pravidle formulovanom ako generálna klauzula, a to že náhradu trov konania možno priznať v prípade, ak to ustanovuje zákon (vo veciach určenia rodičovstva a v konaniach vo veci notárskych úschov v súlade so zásadou úspechu za kumulatívneho splnenia podmienky, ak to možno spravodlivo požadovať) a vo všetkých konaniach podľa CMP, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé. Ak nie sú splnené podmienky pre aplikáciu § 53 a § 55 CMP, súd rozhodne tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

10.

Generálna klauzula formulovaná v § 52 CMP vychádza teda z predpokladu, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Touto formáciou sa okrem iného zdôrazňuje výnimočnosť uplatňovania nároku na náhradu trov konania v prípadoch, ak to tento zákon pripúšťa. V Civilnom sporovom poriadku takúto výnimku predstavuje § 257, v Civilnom mimosporovom poriadku je to § 55. Ustanovenie § 55 CMP predstavuje tzv. materiálny korektív. Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné zdôrazniť, že aplikácia ustanovenia § 55 CMP musí byť náležite odôvodnená. V porovnaní s § 53 CMP, v ktorom je upravená taktiež výnimka z rozhodovania o trovách konania, nie je pri aplikácii § 55 rozhodujúcim kritériom úspech v konaní. Predpoklad, že je s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé priznať niektorému z účastníkov konania nárok na náhradu trov konania, musí súd vyhodnotiť z úradnej moci, a to za predpokladu, že si účastník konania alebo iná osoba uplatnila nárok na náhradu trov konania a nejde o konania uvedené v § 53 CMP. Taktiež je potrebné poznamenať, že pri hodnotení kritéria, či je s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé priznať náhradu trov konania, nie je jediným kritériom zohľadňovanie osobných a majetkových pomerov účastníkov. Relevantné sú práve okolnosti prejednávanej veci.

11.

V predmetnej veci nebolo preukázané, že by otec svoj návrh na zmenu výkonu rodičovských práv a povinností podával účelovo a nebolo ani preukázané, že by si otec sám vymyslel a zrealizoval anonymný podnet, ktorý bol dňa 14.1.2025 doručený Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Malacky. Sám kolízny opatrovník v tejto súvislosti uviedol, že skutočnosti obsiahnuté v tomto podnete vychádzajú z vyjadrení samotnej maloletej, a teda maloletá v danom čase správanie matky vnímala a pociťovala tak, ako to bolo v podnete popísané. Taktiež je potrebné uviesť, že právny zástupca matky na pojednávaní dňa 2.10.2025 uviedol, že so späťvzatím návrhu súhlasí. Odvolací súd v tejto súvislosti považuje za potrebné k veci uviesť, že k tomu, aby súd priznal náhradu trov konania niektorému z účastníkov mimosporového konania je potrebné, aby boli skutočnosti, ktoré majú nasvedčovať dôvodnosti postupu súdu v zmysle § 55 CMP nad mieru všetkých pochybností preukázané, pretože ide o výnimku z generálnej klauzuly o rozhodovaní súdu o nároku na náhradu trov konania, ktorá sa primárne aplikuje v sporových konaniach. V predmetnej veci súd prvej inštancie správne aplikoval všeobecnú zásadu náhrady trov konania v mimosporovom konaní podľa § 52 CMP, podľa ktorej žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

12.

Vzhľadom k vyššie zisteným skutočnostiam odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie č.k. 8P/10/2025-266 zo dňa 2.10.2025 v spojení s opravným uznesením č.k. 8P/10/2025-281 zo dňa 30.10.2025 potvrdil podľa § 387 CSP ako vecne správne. Opravné uznesenie bolo v predmetnej vyhotovené z dôvodu, že súd prvej inštancie v poučení uviedol nesprávny súd, na ktorý sa môže účastník odvolať, keď namiesto Krajského súdu v Trnave uviedol Krajský súd v Bratislave.

13.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).